

struen? — Da Manden i her omhandlede Tilfælde i øvrigt bød afgjort bedre Vilkaar, end man havde kunnet opnaa hos Øvrigheden, vilde Forliget være blevet afsluttet paa de af ham tilbudte Vilkaar, dersom der ikke under Sagens Gang var oplyst en Omstændighed, der bevirkede, at han saa sig foranlediget til at give efter paa det omstridte Punkt. I Følge en gammel Lov af 5te Marts 1734 kan nemlig den, der besvangrer *sin Forlovede*, under en daglig Mulkt tvinges til at ægte hende; *kan* han det *ikke*, f. Ex. fordi han allerede var gift, men havde fordulgt Sandheden for den Forlovede, kan han idømmes en Pengeerstatning. I nærværende Tilfælde laa Faktum saa langt tilbage i Tiden, at det ikke var meget sandsynligt, at en Rets-sag var bleven vundet, efterdi det ikke vilde være let at bevise Forlovelsen. Alene Udsigten til en Proces, hvis Udfald jo i alt Fald var tvivlsomt, bevirkede imidlertid, at Barnefaderen i et og alt indgik paa de fordrede Betingelser. Lignende heldigt Resultat kan vel ogsaa undertiden opnaas i Fremtiden, naar der virkelig har foreligget Forlovelse, men dette vil, som sagt, hyppig ikke kunne *bevises*.

Tilfælde af lignende Beskaffenhed som de nævnte forefalde ikke sjældent paa Retshjælpkontoret. Det er beklageligt, at man kun undtagelsesvis kan skaffe den af en Ægtemand forførte Kvinde, der har været ubekjendt med, at han var gift, det samme Resultat, som man kan skaffe den af en ugift forførte. Loven af 20de April 1888 lider, uagtet den er et stort Fremskridt, af saa mange Fejl og Mangler, at en Revision vel ikke kan lade vente saa overmaade længe paa sig. Man bør da ved første Lejlighed søge at faa ogsaa den her paapegede Fejl i § 3 rettet.

V. M. Amdrup.
Overretssagfører.

Om Tjenestepigens Adgang til Familien.

De Klager i Anledning af Tjenestepigernes Stilling, der i sin Tid fremkom i „Kv. og Smf.“, og som nogle Aar tilsynela-